

Sygn. akt – IX Ka 491/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10. kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.S.O. Aleksandra Nowicka

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale pełnomocnika oskarżyciela skarbowego – Urzędu Celnego w T. – Wojciecha Wierzbowskiego,

po rozpoznaniu w dniu 10. kwietnia 2014 r.,

sprawy:

1. **M. S.** – oskarżonego z art. 107§1 kks w zw. z art. 6§2 kks,

2. **P. R.** – oskarżonego z art. 107§1 kks,

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela skarbowego – Urząd Celny w T.,

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28. czerwca 2013 r., **sygn. akt VIII K 34/13**,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że liczbę stawek dziennych grzywny orzeczonej w punkcie I. tego wyroku wobec oskarżonego M. S. podwyższa do 120 (stu dwudziestu), zaś liczbę stawek dziennych grzywny orzeczonej w punkcie II. tego wyroku wobec oskarżonego P. R. podwyższa do 100 (stu);

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia obydwu oskarżonych z obowiązku uiszczenia opłat za obie instancje oraz od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, obciążając tymi wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 491/13

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że:

będąc właścicielem firmy (...) M. S. z siedzibą w C. przy ulicy (...), w okresie od 2 stycznia do 18 lipca 2012 roku, prowadził gry na niżej wymienionych automatach:

- (...)o numerze (...);
- (...)o numerze (...);
- (...);
- (...) o numerze (...);

- (...)o numerze (...);

ustawionych w lokalu o nazwie (...)na Stacji Paliw w C. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm),

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107§1 kks w zw. z art. 6§2 kks,

P. R. został oskarżony o to, że:

będąc właścicielem firmy „(...)w T. przy ul. (...), w okresie od 2 stycznia do 18 lipca 2012 roku, urządził gry na automatach (...) o numerze (...)i (...) o numerze (...), ustawionych w lokalu o nazwie (...)na Stacji Paliw (...) w C. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z późn.zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 28 czerwca 2013 r. (sygn. akt VIII K 34/13):

I. uznał oskarżonego **M. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, iż na automatach (...) o numerze (...), (...) o numerze (...), i (...)urządził gry losowe w okresie od 9 stycznia do 28 maja 2012 roku, natomiast na automatach (...) o numerze (...)i (...) o numerze (...)w okresie od 29 maja 2012 roku do dnia 18 lipca 2012 roku to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107§1 kks w zw. z art. 6 §2 kks i za to na podstawie art. 107§1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 60 złotych;

II. uznał oskarżonego **P. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, iż na automatach (...) o numerze (...) i (...) o numerze (...)urządził gry losowe w okresie od 29 maja 2012 roku do dnia 18 lipca 2012 roku to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107§1 kks i za to na podstawie art. 107§1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 25 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 60 złotych;

III. na podstawie art. 49 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 4 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: automatu do gry (...) o numerze (...), (...) o numerze (...), dwóch kluczy serwisowych, 7 kluczy okrągłych i 7 kluczy płaskich przechowywanego w magazynie Urzędu Celnego w T. pod pozycją magazynową (...) oraz pieniędzy w kwocie 410 złotych,

IV. zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych, wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżyciel publiczny** zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych. Oskarżyciel podniósł zarzut rażącej łagodności wymierzonych oskarżonym kar grzywny poprzez orzeczenie kar nie odpowiadających stopniowi społecznej szkodliwości ich czynów, okoliczności ich popełnienia, właściwości i warunków osobistych sprawców oraz prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.

W oparciu o powyższy zarzut oskarżyciel wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez wymierzenie oskarżonemu M. S. kary 120 stawek dziennych po 60 złotych stawka, zaś dla oskarżonego P. R. kary 100 stawek dziennych po 60 złotych stawka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzut apelacji oskarżyciela publicznego okazał się zasadny i doprowadził do zmiany zaskarżonego wyroku w kwestionowanym zakresie.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budzi prawidłowość ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, natomiast należy się zgodzić ze skarżącym, iż wymierzone oskarżonym M. S. i P. R. kary grzywny są zbyt łagodne i nie realizują dyrektyw określonych w art. 12 §2 kks. Faktycznie kara 30 stawek dziennych po 60 złotych wymierzona M. S. oraz kara 25 stawek dziennych po 60 złotych wymierzona P. R. są zbyt niskie w stosunku do wagi popełnionych przez nich czynów (choć oczywiście waga czynu M. S. jest znacznie wyższa z uwagi na dłuższy okres jego przestępczego działania i fakt, że urządzał on gry na większej liczbie automatów niż P. R.), a ich wysokość nie zapewniłaby realizacji celów kary.

W przekonaniu sądu odwoławczego karą odpowiednią - uwzględniającą w należyty sposób okoliczności czynów oskarżonych jak też realizującą cele wychowawcze i prewencyjne - będzie dla oskarżonego M. S. kara 120 stawek dziennych zaś dla oskarżonego P. R. kara 100 stawek dziennych, i do takich poziomów sąd odwoławczy wymierzone oskarżonym kary podwyższył, zmieniając zaskarżony wyrok w tym zakresie zgodnie z wnioskiem apelacji. Kary w tej wysokości są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych czynów, a także do ich zawinienia i w należyty sposób uwzględniają okoliczności obciążające i łagodzące na jakie zwrócił uwagę sąd I instancji.

Jeśli chodzi o oskarżonego M. S. to stopień jego winy był wysoki. Mimo, że 28 maja 2012 r. doszło do kontroli Urzędu Celnego, w wyniku której ujawniono, że urządzał on gry hazardowe na automatach bez zezwolenia i podczas której doszło do zatrzymania automatów do gry, następnego dnia (29 maja 2012 r.) oskarżony zdecydował się na wstawienie dwóch kolejnych automatów i nadal bez zezwolenia urządzał na nich gry hazardowe. Ujawnienie przestępstwa przez urząd celny nie powstrzymało M. S. przed dopuszczeniem się identycznego przestępstwa, co oznacza, że oskarżony lekceważąco podszedł do wyników kontroli i czuł się bezkarny. Na niekorzyść oskarżonego P. R. działa natomiast to, że jest on osobą kilkakrotnie karaną i dotychczas orzekane względem niego kary (nawet kary pozbawienia wolności) nie powstrzymały go przed popełnieniem kolejnego z rzędu przestępstwa. Tej okoliczności sąd meriti nie nadał właściwego znaczenia, bagatelizując jej jednoznacznie negatywną wymowę. W przypadku P. R. czyn z niniejszej sprawy nie był jednorazowym przekroczeniem przepisów prawa a konflikt z prawem nie był incydentem w jego życiu. Natomiast mimo, że M. S. prezentował dotychczas nienaganną postawę, to jednak okoliczności w jakich dopuścił się przypisanego mu czynu pokazały, że jest on osobą wyrachowaną i ignorującą normy prawne. Wszak bez żadnych skrupułów - bezpośrednio po kontroli urzędu celnego i po ujawnieniu nielegalnego urządzania gier na automatach - kontynuował ten proceder na kolejnych dwóch automatach wstawionych następnego dnia po kontroli przez P. R.. Oskarżony działał w warunkach art. 6 §2 kks. Sąd meriti w/w okoliczności charakteryzujących zachowanie oskarżonego nie dostrzegł.

Biorąc pod uwagę powyższe, sąd odwoławczy doszedł do wniosku, że kary grzywny w wysokościach orzeczonych przez Sąd Rejonowy nie byłyby w stanie wpłynąć na oskarżonych wychowawczo i nie odpowiadały wadze ich czynów. Tylko kary w wysokościach wynikających z niniejszego orzeczenia pozwolą zrealizować wobec oskarżonych cele wychowawcze i zapobiegawcze, a jako kary sprawiedliwe należyte wpłyną też na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Kary w ostatecznie ustalonej wysokości odpowiadają też możliwościom płatniczym oskarżonych. Sprostanie obowiązkowi zapłaty kary grzywny będzie niewątpliwie dla oskarżonych sporą dolegliwością ekonomiczną i choć ten „wydatek” odczują w budżecie domowym, to jednak uiszczenie kar grzywny w orzeczonych wysokościach leży w granicach ich możliwości finansowych.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks sąd odwoławczy zwolnił oskarżonych z obowiązku uiszczenia opłat sądowych za obie instancje oraz od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, obciążając tymi wydatkami Skarb Państwa, albowiem przemawiała za tym ich sytuacja materialna, oceniana przy uwzględnieniu obciążenia finansowego wynikającego z niniejszego zaskarżonym wyrokiem.